

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.III.37.147/2021/13.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke, Dr. Vítál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: Magyar Telekom Távközlési Nyrt. (1097 Budapest, Könyves Kálmán körút 36.)

A felperes képviselője: Dr. Petrányi Dóra Ügyvédi Iroda (1125 Budapest, Gereben utca 4/b., eljáró ügyvéd: _____), és a hivatalos iratok kézbesítésére kijelölt Szendrő Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi utca 12., eljáró ügyvéd: _____)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)

Az alperes képviselője: Dr. Mayer Erika Noémi kamarai jogtanácsos

A per tárgya: versenyügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: alperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 19.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Törvényszék 2020. december 15. napján hozott 106.K.704.357/2020/17. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 106.K.704.357/2020/17. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott rész vonatkozásában az alperes 2020. március 12. napján kelt VJ/21-96/2018. számú határozatának II. pontját megsemmisítő és az alperest e körben új eljárásra kötelező rendelkezését hatályon kívül helyezi és a keresetet e körben is elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 750.000.- (hétszázötvenezer) forint kereseti részilletéket és 3.500.000.- (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a 2020. március 12. napján kiadott – az alaphatározatot és a kiegészítő határozatot egységes szerkezetbe foglaló – VJ/21-96/2018. számú határozatában megállapította, hogy a felperes a 2016 augusztusától 2017. április 30-ig alkalmazott Next S és Next M tarifacsomagokkal kettő év hűségidővel lakossági ügyfeleknek kínált mobiltelefon készülékeket, valamint mobiltelefon készülékeket egyéb áruval együtt népszerűsítő kereskedelmi kommunikációs eszközein azt a látszatot keltette, hogy a reklámozott készülékért kizárólag a hirdetésben feltüntetett árat (ellenértéket) kell a fogyasztónak fizetnie, de nem utalt arra, hogy – bár az a készülékár elkerülhetetlen eleme – a fizetendő havidíj készülék árat is tartalmaz, illetve arra, hogy az mekkora. Ezzel megvalósította a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés c) pontja szerinti tényállást, és megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat. A határozat II. pontjában a jogsértés miatt – egyebek mellett – a felperest 670.000.000.- forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.
- [2] Indokolásában a jogsértés jellegére, súlyára, az érintett piacra, a felperes visszaeső voltára figyelemmel a jogsértés megállapításán túlmenően a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 76. § (1) bekezdés k) pontja és 78. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bírság kiszabását is indokoltnak tartotta. Ennek összege meghatározásánál a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa elnökének a fogyasztóvédelmi típusú ügyekben kiszabott bírság meghatározásának szempontjairól szóló, 12/2017. számú közleményében (a továbbiakban: Közlemény) és a Tpv. 78. § (3) bekezdésében foglaltakat vette figyelembe.
- [3] A kiemelten súlyosító és a súlyosító körülmények részletezését követően rögzítette, hogy a felperes utólagos megfelelési erőfeszítése elismeréseként a bírságot 3 %-kal csökkentette.
- [4] A határozat 93. pontja szerint a felperes nem adott be a bírság kiszabása mellett bírságcsökkentő tényezők esetleges elfogadása esetén betekinhető iratváltozatot, hanem úgy nyilatkozott, hogy amennyiben az eljárást lezáró határozatában az alperes bírság kiszabása mellett dönt, és a felajánlott vállalatokat érdemi bírságcsökkentő tényezőként figyelembe venné, úgy újabb betekinhető iratváltozatot nyújtana be.
- [5] A Közleményben foglalt számítási módszertől való eltérést nem tartotta indokoltnak, mert a felperes által hivatkozott VJ/12-105/2016. ügyben (a továbbiakban: hivatkozott ügy) felmerült speciális körülmények nem állapíthatók meg. A hivatkozott ügyben az eljárás alá vont számára gazdasági kockázatot is hordozó együttműködést tanúsított, és a tényleges kompenzációs lépéseket már az eljárás alatt megvalósította, amely a felperes esetében nem állapítható meg (227. pont).
- [6] Kitért arra, hogy a bírságcsökkentés érdekében fenntartott, kötelezettségvállalásként el nem fogadott felajánlást a felperes együttműködése értékelése körében sem tartotta figyelembe vehetőnek. Utalt a felperes azon nyilatkozatára, miszerint nem kíván olyan fogyasztói kompenzációt vállalni, amely a jogsértéssel közvetlenül érintett fogyasztóknak nyújtana ellentételezést a készülékes díjcsomagokba beépítésre került és annak részeként ezen fogyasztók által kifizetett készülékár különbözet tényleges visszatérítésével, mert az indokolatlan mértékű és így aránytalan terhet jelentene a számára (229. pont).
- [7] Álláspontja szerint a felperes által jelzett kompenzáció nem kapcsolódik közvetlenül a jogsértéshez, mert nem a kampány időszaka alatt kötött, a jogsértéssel érintett szerződésekre vonatkozik, hanem az előfizetők egy része által a jogsértéssel érintett szerződések lejáta után hűségidővel kötött újabb szerződéseket, illetve extra adatforgalom felajánlását jelenti. Ez utóbbi egyáltalán nincs összefüggésben a jogsértéssel, és az sem igazolt, hogy a fogyasztók

Kfv.III.37.147/2021/13.

számára egyáltalán jelentőséggel bíró és általuk kihasználható vállalás. A felajánlott kompenzáció így nem eredményezi az okozott kár mérséklését, hiszen az érintett előfizetők már a díjcsomagba beépítetten megfizették a megvásárolt készülék árát. Egy következő, eredetileg hűségidővel kötött szerződés határozatlan idejűvé módosítása esetén az előfizetők oldalán csak a szerződés kötbér nélküli felmondása jelentkezhethet potenciális előnyként, ez azonban nem mérsékeli a jogsértés által okozott kárt. Így az még részleges kompenzációként sem értékelhető. Figyelembe veendő az is, hogy az érintett fogyasztók egy köre esetében valószínűleg már csak rövid idejű hűség időszak áll fenn. Értékelte még, hogy a szerződésmódosítások a jogsértéssel eredetileg érintett fogyasztók csak egy részét érintik (230. pont).

- [8] A határozat 231. pontjában leszögezte, hogy a hivatkozott ügyben, és az ugyancsak a felperessel szemben lefolytatott VJ/24/2018. számú ügyben (a továbbiakban: párhuzamos ügy) is az eljárás alá vontak kockázatvállalási hajlandóságát értékelte, és utalt arra, hogy a fogyasztók oldalán potenciálisan felmerülő előny még ebben az esetben is erősen bizonytalan.
- [9] Megjegyezte, hogy a párhuzamos ügyben a bírságcsökkentés mértékének meghatározása során tekintettel volt egyrészt arra, hogy a felperesi vállalások mennyire közvetlenül és milyen módon kapcsolódtak a vizsgált és sérelmezett gyakorlattal érintett fogyasztói körhöz, így a lehetséges fogyasztói sérelmekhez, másrészt arra, hogy azok realizálása (az adattöbblet leforgalmazása, az immár határozatlan idejű szerződések felmondása) mennyire életszerű, azok mekkora potenciális terhet jelenthetnek a felperesnek (232. pont).
- [10] Értékelése szerint a jelen ügyben felajánlott vállalások nem kapcsolódnak közvetlenül a fogyasztói sérelmekhez, az érintett fogyasztói kört csak részben érintik, illetve még ezen fogyasztói kör esetében is potenciálisan alacsony lenne a megvalósulás aránya, és így a felperest ténylegesen terhelő költség, ezáltal a jogsértéssel összefüggésbe hozható fogyasztói csoport számára nem jelentenek érdemi előrelépést a fogyasztói jólét növeléséhez (233. pont).
- [11] Megjegyezte, hogy a felajánlás elfogadása ellen szól a felperes azon nyilatkozata is, miszerint az általa vállalni kívánt kompenzációs felajánlásokat üzleti titokként kéri kezelni. A felajánlott kompenzáció lényegi tartalmának nyilvánosságra hozatala hiányában elképzelhetetlen nagyszámú fogyasztó kompenzálása és ekként a közérdek igazolása (234. pont).

A kereseti kérelem

- [12] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a jogsértés megállapításának és a bírság kiszabásának mellőzését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Harmadlagos kérelme a bírság mellőzésére vagy jelentős mértékű csökkentésére irányult.
- [13] A jogsértés vitatásán túl sérelmezte, hogy az alperes nem értékelte bírságcsökkentő tényezőként a kompenzációs felajánlásait. Hangsúlyozta, hogy az eljárás során tartott egyeztetések alatt, az alperes biztatására módosította önkéntes felajánlását, a vállalások végrehajtását már a határozat meghozatala előtt megkezdte. Utalt a párhuzamos ügyben követett alperesi gyakorlatra. Érvelése szerint az érintett fogyasztók döntő többségét képes elérni a kompenzációja. Kiemelte, hogy valamennyi üzleti titokként rendelkezésre bocsátott adat tekintetében az alperes megszüntette azok zárt kezelését, az eljárás érdemi lezárása egyébként sem függhet járulékos eljárásjogi kérdéstől. Utalt arra, hogy az alperes a kiegészítő határozatában elismerte, hogy az önkéntes felajánlások a fogyasztók több mint 2/3-át érintették volna.

Az elsőfokú ítélet

- [14] Az elsőfokú bíróság ítéletével a határozat II. pontjában foglalt bírságkiszabásra vonatkozó rendelkezését megsemmisítette, e körben az alperest új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [15] Indokolása szerint az alperes a tényállást a szükséges mértékben feltárta, és annak alapján okszerű következtetések révén, megalapozottan foglalt állást a jogsértés fennállásáról. A felperesi kereskedelmi kommunikációk objektíve alkalmasak voltak a fogyasztók megtévesztésére, mivel kellő alapot adhattak arra, hogy az átlagfogyasztóban téves képzet alakuljon ki a készülék árakkal összefüggésben. A felperes nem, vagy csak apróbetűs formában adott tájékoztatást arról, hogy a készülékek árát a tarifacsomagba építetten, a havidíj részeként kell megfizetni, valamint hogy a készülékes díjcsomag ára magasabb volt, mint a készülék nélküli díjcsomag ára.
- [16] A bírságkiszabás körében az alperes kellőképpen megindokolta, hogy a párhuzamos ügyel szemben miért nem tekintette közvetlennek a felajánlott kompenzációt.
- [17] A Közlemény 73. pontjára utalással leszögezte, az alperes elmulasztotta megindokolni, hogy miért nem vette figyelembe a részleges reparációt bírságcsökkentő tényezőként.
- [18] Megítélése szerint az alperes iratellenesen rögzítette a határozat 227. pontjában azt, hogy a perbeli esetben nem volt megállapítható a gazdasági kockázatot is hordozó együttműködés tanúsítása, illetve a tényleges kompenzációs lépések eljárás alatti megvalósítása. A felperes a kompenzáció végrehajtását már a határozat meghozatala előtt megkezdte, a kompenzáció több milliárd forint értékű volt, és a fogyasztók nagy részére kiterjedt. Az alperes – ellentétben a hivatkozott és a párhuzamos ügyel – elmulasztotta értékelni bírságcsökkentő tényezőként a felperes által tanúsított kockázatvállalási hajlandóságot.
- [19] Az alperes a határozat 93. pontjában iratellenesen rögzítette, hogy a felperes nem adott be a felajánlásokról betekintheső iratváltozatot. A határozat 234. pontjában semmilyen indokát nem adta annak, hogy miért nem vette figyelembe ezeket az iratokat a bírságkiszabás körében.
- [20] Hangsúlyozta, hogy a jogorvoslati eljárásban a kiszabott bírság mellőzésére vagy összegének megváltoztatására akkor kerülhet sor, ha az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntése nem felel meg a törvényi követelményeknek, vagy a bíróság olyan új tényt vagy körülményt állapít meg, amely a bírság mellőzését vagy összegének mérséklését indokolhatja.
- [21] Az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntése jogszabálysértő, mert a határozatból a mérlegelés okszerűsége nem tűnik ki.
- [22] A megismételt eljárásra nézve előírta a részleges reparáció, a felperes által tanúsított gazdasági kockázatot is hordozó együttműködés, valamint a betekintheső iratváltozat benyújtása tekintetében a bírságcsökkentő tényezőként való mérlegelést, továbbá a mérlegelés szempontjainak határozatban rögzítését azzal, hogy az újraértékelés során a korábban megállapított bírságösszegeknél magasabb összegű bírságot nem szabhat ki.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

- [23] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet keresetnek helyt adó részének hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset teljeskörű elutasítását, másodlagosan e körben az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára való utasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. §-a alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. §-át, valamint a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. §-ában foglaltakat, mivel iratellenesen, a határozat téves értelmezésével és hiányos indokolással állapította meg, hogy a mérlegelési jogkörben hozott döntése okszerűtlen.
- [24] Előadta, hogy a határozat 230. pontja és 233. pontja a részleges reparáció értékelésére vonatkozik, hiszen a felperes nem is tett a fogyasztók teljes körű kártalanítására vonatkozó

vállalást. Felesleges lenne megindokolni egy meg nem tett vállalás elutasítását. Az ezzel ellentétes ítéleti megállapítás iratellenes.

- [25] A határozat 231. pontjában hangsúlyozta, hogy a hivatkozott ügyben és a párhuzamos ügyben sem a részleges reparációt, hanem a kockázatvállalási hajlandóságot értékelte.
- [26] Érvelése szerint megindokolta, hogy a jelen ügyben miért nem tartotta elégségesnek a vállalások felperes oldalán mutatkozó terhét ahhoz, hogy bírságcsökkentő tényezőként értékelje a kockázatvállalási hajlandóságot. A vállalások megvalósulása esetén is potenciálisan alacsonyak lennének a felperest terhelő tényleges költségek, amelyek a jogsértéssel összefüggésbe hozható fogyasztói csoport számára nem jelentenek érdemi előrelépést a fogyasztói jólét növeléséhez.
- [27] Az ítélet a kompenzáció végrehajtásának megkezdését helyezi a kérdés középpontjába, amely azonban nem releváns akkor, ha az bírságcsökkentő tényezőként nem vehető figyelembe.
- [28] A határozatban számot adott arról, hogy a felperes vállalását azért nem vette figyelembe, mert csak a fogyasztók egy részét érintené, és ezen fogyasztók számára is csak lehetséges engedmény, hogy feltételesen mentesülhetnek a kötbérfizetési kötelezettségük alól. A felperes által felajánlott ingyenes adatforgalmi keret pedig egyáltalán nincs összefüggésben a jogsértéssel és az sem igazolt, hogy az a fogyasztók számára jelentőséggel bíró és általuk kihasználható vállalás lenne. A felajánlás tényleges terhe a felperes számára nem jelentős, ezért kockázatvállalási hajlandóságaként sem lehet figyelembe venni.
- [29] A betekinthesítő iratváltozat relevanciája körében a 234. pontra utalással rögzítette, hogy az üzleti titokként kezelés ugyan akadályát képezte volna a közérdek érvényre juttatásának, a határozat indokolása alapján azonban egyértelmű, hogy a felajánlások elfogadásának akadályát a teljeskörűség, a közvetlenség és a fogyasztói érdeksérelemmel arányban álló teher hiánya jelentették. Az üzleti titok kérdésére a teljeskörű indokolás érdekében tért ki. A betekinthesítő változat megléte vagy hiánya akkor kerülhetett volna előtérbe, ha a kompenzációs felajánlások bírságcsökkentő tényezőként elfogadhatók lettek volna. Álláspontja szerint a bíróságnak azt kellett volna megindokolnia, hogy a betekinthesítő változat megléte miért bírt volna relevanciával.
- [30] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta, annak helyes indokaira figyelemmel.
- [31] A keresetben előadottakat részletesen megismételve, az alperessel folytatott kompenzációs tárgyalásokra fókuszálva állította, hogy annak ellenére zárták ki teljes mértékben a szankciókiszabás körében értékelendő körülmények közül az általa vállalt tevőleges jóvátételt, hogy őt az alperes ösztönözte a kompenzáció bírságcsökkentő tényezőként való felajánlására, és még a határozat meghozatala előtti önkéntes megvalósítására. Jóhiszeműen bízhatott abban, hogy az alperes részletekbe menő iránymutatása alapján kialakított kompenzációs elemeket végül figyelembe fogja venni döntése meghozatalánál. A határozatot megelőzően az alperes egyetlen alkalommal sem jelezte felé, hogy a kompenzáció elfogadásával kapcsolatban aggályok merültek volna fel.
- [32] Állította, hogy a felajánlása közvetlenül és érdemben kapcsolódott a feltételezett jogsértéshez, az üzleti titok kezelése és a párhuzamos ügy sem akadályozhatták a kompenzáció elfogadását.
- [33] Álláspontja szerint az üzleti titokkal kapcsolatos iratellenes határozati megállapítás önmagában elegendő a hatályon kívül helyezéshez.
- [34] A határozat 230-233. pontjai nem a kompenzáció részleges figyelembevételéről szólnak, hanem a kompenzáció közvetlenségéről.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A felülvizsgálati kérelem alapos.

- [36] A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.
- [37] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a felperesi felajánlások akár kötelezettségvállalásként, akár bírságcsökkentő tényezőként való elfogadása az alperes mérlegelési jogkörébe tartozik. Tévedett azonban akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a mérlegelés okszerűsége a határozat indokolásából nem tűnik ki.
- [38] A Kp. 85. § (5) bekezdése szerint a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e.
- [39] A Kp. 78. § (2) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli.
- [40] A Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (4) bekezdése értelmében a jogi indokolásnak egyebek mellett tartalmaznia kell a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak.
- [41] A közigazgatási perben a bíróság jogszerűségi vizsgálatot végez, akkor is csak jogszabálysértés esetén semmisítheti meg a határozatot, ha a döntést a hatóság mérlegelési jogkörben hozta. A Kp. rendelkezése értelmében a mérlegelési jogkörben hozott döntés akkor jogszerű, ha a közigazgatási szerv a jogot rendeltetésszerűen gyakorolja, az egyedi ügy sajátosságait megfelelően, logikusan, a súlyukhoz igazodóan értékeli, indokolásában számot ad a mérlegelés folyamatáról, levezeti, hogy mely körülményt, milyen súllyal értékelt, melyiket milyen okból hagyta figyelmen kívül. A bíróságnak a kereset keretei között azt kell megítélnie, hogy a mérlegelés szempontjairól, azok értékeléséről a hatóság számot adott-e, kifejtett érvrendszere követhető, meggyőző-e. Felülmérlegelésre csak jogszabálysértés esetén van lehetőség, ha az indokolás hiányos, okszerűtlen, logikailag ellentmondó, vagy iratellenes tényálláson alapul.
- [42] Az elsőfokú bíróság három szempont mérlegelésének, illetve indokolásának elmaradása miatt találta jogszabálysértőnek a határozatot.
- [43] A részleges reparáció értékelésének elmaradásával kapcsolatban a Kúria rámutat arra, hogy a felperes nem tett valamennyi jogsértéssel érintett fogyasztó teljeskörű kompenzációjára vonatkozó vállalást. Ebből következik, hogy a kompenzációs felajánlással kapcsolatos minden alperesi érvelés a részleges reparáció mérlegelésének az indokolását jelenti. A kompenzációval összefüggő felek közötti tárgyalás, az ott tett nyilatkozatok csak akkor vehetők figyelembe, ha ennek a közigazgatási eljárásnak megfelelő dokumentálása is megtörtént.
- [44] A határozat 229. pontja és 230. pontja a kérdést részletesen elemzi, az értékelés következtetését a 233. pont tartalmazza. Kiemelendő, hogy az alperesnek nincs jogszabályi kötelezettsége még a teljeskörű kompenzációt tartalmazó felajánlást sem bírságcsökkentő tényezőként figyelembe venni. Ehhez képest a részleges reparációs vállalás elvetése még kevesebb kifejtést igényel.
- [45] A felperes nem vállalta a teljeskörű fogyasztói jóvátételt, mert az számára indokolatlan mértékű és így aránytalan terhet jelentene. Ezzel azt kockáztatta, hogy az alperes még az együttműködése értékelése körében sem veszi figyelembe felajánlását. A felperes nem kívánta a jogsértéssel érintett valamennyi fogyasztót kárpótolni, a felajánlás nem az okozott kár mérséklésére irányult, amely érvek már önmagukban alátámasztják az alperesi következtetést.

A felperes nem tett teljeskörű reparációra vonatkozó vállalást, ezért a felajánlása nem értékelhető a javára szóló szempontként.

- [46] A felperes által tanúsított gazdasági kockázatot is hordozó együttműködés, mint mérlegelési szempont tekintetében a határozat 233. pontja ad indokolást. Az alperes kifejtette, hogy a felajánlott vállalások nem kapcsolódnak közvetlenül a fogyasztói sérelmekhez, az érintett fogyasztói kört csak részben érintik, illetve még ezen fogyasztói kör esetében is potenciálisan alacsony lenne a megvalósulás aránya, és így a felperest ténylegesen terhelő költség. A felperes oldalán jelentkező költség mértékére figyelemmel nem értékelte a felperesi kockázatvállalást bírságsökkentő tényezőként.
- [47] E körben a határozat 227. és 231. pontja is tartalmaz utalást, más esetekben azért volt bírságsökkentő körülmény az eljárás alá vont vállalása, mert az nagyobb volumenű, valós kockázatvállalási hajlandóságot hordozott magában.
- [48] Kétségtelen, hogy a felperes már a döntés meghozatala előtt megkezdte a saját maga által elégségesnek vélt kompenzáció végrehajtását. Ez azonban önmagában nem vezethet a bírság csökkentéséhez. A felperesi érvelés elfogadása arra sarkallhatná a jogsértőket, hogy bámféle, alacsony gazdasági kockázattal járó, a jogsértéssel érintett fogyasztói körtől akár függetlenül is tegyenek az eljárás során kompenzációs jellegű felajánlást, és azt még az alperes döntésének bevétele előtt gyorsan kezdjék is el teljesíteni, mert akkor alacsonyabb összegű bírságra számíthatnak.
- [49] A betekintheső iratváltozat benyújtásával összefüggésben a határozat 234. pontja valóban nem tartalmazza az üzleti titokkal kapcsolatos felperesi előadások változásának folyamatát. Ugyanakkor tény az, hogy az üzleti titokként kezelendő kompenzációs felajánlás a vállalat elfogadásának akadályát képezi, mert a nyilvánosságra nem hozható jóvátételi ígéret nem képes célját, funkcióját betölteni.
- [50] A felperes időközben feloldotta az üzleti titok jellegét, ennek azonban a felajánlás elfogadása szempontjából különösebb jelentősége nem volt. A határozat indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy az önkéntes felajánlás elutasításának nemhogy a fő indoka, de egyáltalán az indoka sem volt az üzleti titok. A betekintheső verzió időközbeni becsatolása nem változtat azon, hogy a vállalása a reparáció részlegessége és a fogyasztói érdeksérelemmel arányban nem álló, alacsony kockázatvállalási teher miatt nem minősül bírságsökkentő tényezőnek.
- [51] A felperesre kiszabott bírság összege valóban rendkívül magas, ám pusztán ettől még nem jogszabálysértő a határozat. A szankció mértéke a más ügyekben, más jogsértőkkel szemben kiszabott bírságokhoz nem arányosítható, az csak a konkrét ügyben, a felperes által elkövetett jogsértéshez viszonyítva értékelhető. A felperes a bírság mértékével összefüggésben sem tételes, sem alapvető jogszélemre nem hivatkozott, a képet egyébként is árnyalja, hogy ez az összeg a maximálisan kiszabható összegnek alig az 1 %-át teszi ki.
- [52] A felperes konkrét bizonyíték nélkül hivatkozott arra, hogy vállalását az alperes útmutatásának megfelelően tette meg, és biztatására kezdte meg a teljesítést is. Erre figyelemmel csak maga a tény, a vállalat mibenléte volt vizsgálható. Ezzel kapcsolatban egyébként az elsőfokú bíróság sem tett megállapítást, e szempont értékelését nem írta elő az alperesnek.
- [53] A Kúria szerint az alperes döntése a részleges reparáció, a gazdasági kockázatot is hordozó együttműködés, valamint a betekintheső iratváltozat körében is megfelel a mérlegelési jogkörben hozott döntéssel támasztott követelményeknek. A határozat mindhárom szempont tekintetében tartalmaz indokolást, a levezetés logikus, a következtetések jogszerűek. Az időközben becsatolt betekintheső változat említésének elmaradása nem minősül olyan iratellenes tényállási elemnek, amely a döntés megsemmisítését indokolná.

Kfv.III.37.147/2021/13.

- [54] Az elsőfokú bíróság ezért tévesen ítélte meg úgy, hogy az alperes a kifogásolt szempontokat nem tette a mérlegelés részévé, illetve, hogy e körülmények értékelése nem olvasható ki a határozatból.
- [55] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja szerint a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a támadott rész vonatkozásában a határozat II. pontjának megsemmisítésére és az alperes e körben új eljárásra kötelező rendelkezését hatályon kívül helyezte és a keresetet e körben is elutasította.

A döntés elvi tartalma

- [56] *Nem jogszerűtlen a mérlegelés, ha a közigazgatási határozatból teljes körűen megállapíthatók a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége.*

Záró rész

- [57] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 107.§ (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson bírálta el.
- [58] A végső soron teljes egészében pervesztes felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdésének megfelelően köteles az alperes együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. Az alperes által felszámított munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, mert az eltúlzott, nem áll arányban a ténylegesen elvégzett jogtanácsosi tevékenységgel. Ennek során a Kúria figyelemmel volt a kifejtett jogi munka szakmai színvonalára, időigényére, az ügyben tartott tárgyalások számára, az ügy bonyolultságára, továbbá a felülvizsgálati eljárás kereteire is.
- [59] A felperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 45/A. § (2) bekezdésére figyelemmel alkalmazandó 39. § (1) bekezdésében és 42. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott fennmaradó kereseti részilletéket és az 50. § (1) bekezdésében előírt felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kell viselnie.
- [60] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
Budapest, 2021. június 30.

Dr. Kalas Tibor s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. előadó bíró; Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő